

særlig hensigtsmæssigt, at sundhedsministeren går ud og siger, at på et enkelt område har vi brug for mere tvang?

Kl. 13:05

Første næstformand (Svend Auken):
Ministeren – undskyld, ordføreren.

Kl. 13:05

Vivi Kier (KF):

Ja, jeg ville da såmænd gerne svare som minister, men nu er jeg et almindeligt menigt folketingsmedlem og ordfører på området her.

Jeg vil gerne svare, at som vi også har skrevet i forslaget til vedtagelse, vil vi gerne nedbringe anvendelsen af tvang i psykiatrien, og det skal vi da til stadighed arbejde for. Men igen vil jeg sige, at der altså er områder, hvor det at bruge tvang faktisk kan være en stor, stor støtte for den enkelte patient, som dermed ikke kommer ud og gør skade på hverken sig selv eller det omkringliggende samfund. Man skal have det at vide, når man er kommet over den fase, hvor man har det rigtig, rigtig svært. Selvfølgelig skal tvang nedbringes, men tvang vil indimellem også være et værktøj, som det er vigtigt at kunne bruge.

Kl. 13:06

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 13:06

Per Clausen (EL):

Så vil jeg spørge den konservative ordfører, om hun er enig med velfærdsministeren, der jo sagde, at tvang kun skulle bruges, når alle andre muligheder var afprøvet, og om ordføreren ikke er enig med mig i, at hvis vi kigger på den beretning, som jo i en vis udstrækning danner baggrund for debatten her, kan vi i alle de konkrete eksempler på, at mennesker har begået kriminalitet på grund af deres psykiske lidelse, konstatere, at alt andet ikke er prøvet, og at beretningen derfor ikke giver anledning til at sige, at der er brug for yderligere anvendelse af tvang.

Kl. 13:06

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:06

Vivi Kier (KF):

Jeg tror, det er meget vigtigt at huske på, at hvis man har været alvorligt psykisk syg og er kommet i et behandlingsforløb med medicin over lang, lang tid – for det tager flere uger, før man er kørt ordentligt ind i et sådant medicinprogram – får man det faktisk rigtig godt, og så kan man som psykisk syg pludselig godt tænke: Er

det nødvendigt, at jeg skal tage den medicin? Nu holder jeg egentlig op med at tage den, for jeg har det faktisk rigtig godt. Så bliver man alvorligt syg igen, og det er her, jeg snakker om udskrivningsaftaler og koordinationsforløb, så vi kan være sikre på, at den enkelte psykisk syge forstår, at man får det rigtig, rigtig dårligt, hvis man ikke tager sin medicin.

Når hr. Per Clausen spørger mig om tvang, vil jeg fortælle ham den ulyksalige historie, vi fik præsenteret i går. En ung mand på bare 16 år blev så psykotisk, at han troede, han var alle mulige andre mennesker, og at alle ting var opereret ind i ham. Forældrene var ulykkelige og kunne ikke styre ham, og i hans situation var det rigtig, rigtig vigtigt, at man kunne bruge tvang for at beskytte ham, tage hånd om ham og sikre sig, at han kom over den fase i sit sygdomsforløb.

Kl. 13:07

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Karen J. Klint for en kort bemærkning.

Kl. 13:07

Karen J. Klint (S):

Tak for det. I en af de tidligere replikker til en anden ordfører brugte fru Vivi Kier som eksempel den såkaldte danske model inden for børnepsykiatrien, og vi har jo ikke snakket meget børnepsykiatri i dag. Det er jeg enig med fru Vivi Kier i at vi bør gøre, for det er jo ikke kun det med de voksne, man forholder sig kritisk til.

Men spørgsmålet til fru Vivi Kier vedrører, at den danske model, vi hørte om i går, stadig væk var på ønskeplan, for den er jo ikke færdigudviklet endnu. Så derfor er der jo, når vi snakker om den her, også indbygget en lille kritik af, hvad vi gør, eller hvilke muligheder vi har gjort brug af. For den danske model, der blev omtalt i går, vedrørte jo netop børnesiden: at regionerne skulle tage sig meget af de mest syge børn, og så skulle kommunerne og andre instanser huske deres ansvar for de børn, som er mindre syge.

Jeg vil bare spørge, om det ikke var den rigtige udlægning af den konference i går.

Kl. 13:08

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:08

Vivi Kier (KF):

Jeg er helt enig i, at den danske model stod på ønskelisten som en model, man gerne ville have blev omtalt. De elementer, der indgår i den danske model, er jo, at hver især tager sig lige nøjagtigt af det område, man er rigtig god til, men at